

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ: ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР

*Матеріали
міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції*

*25 листопада 2016р.
Україна, м. Запоріжжя*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
Запорізька державна інженерна академія
Відділ міжнародних зв'язків
Кафедра менеджменту організацій та управління проектами
Кафедра іноземних мов і лінгвістичних комунікацій

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ:
ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР**

Матеріали

міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції

25 листопада 2016р.

Україна, м. Запоріжжя

Запоріжжя

2016р.

напрянків її підвищення(просування по службі, набуття практичного досвіду, провадження атестації і т.д.).

Сьогодні управління в організаціях як складних соціальних та соціотехнічних системах стає рефлексивним, націленим на самоаналіз, когнітивним (націленим на знання), інфраструктурним (націленим на культуру), в основі якого управління змінами та організаційним розвитком, уміння вирішувати проблеми. Головна мета – стати управлінцем-професіоналом, який вміє працювати в команді і вирішувати складні управлінські проблеми [3, с.119].

Список використаних джерел

1. Басва О. В. *Основи менеджменту: Практикум/ О. В. Басва, Н. І. Новальська, Л. О. Згалат-Лозинська.* - К.: Центр учбової літератури, 2007. - 522 с.
2. Белінський П. І., Лук'янова Л. М., Маниліч М. І. *Основи теорії менеджменту організацій: Навч.-метод. посібник / П. м. І. Белінський (заг.ред.).* — Чернівці, 1999. — 400 с.
3. *Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід: монографія / За заг. ред. Сергія Чернова, Валентини Воронкової, Віктора Банаха, Олександра Сосніна, Пранаса Жукаускаса, Йоліти Ввайнхардт, Регіни Андрюкайтене; Запоріж. держ. інж. акад.* – Запоріжжя: ЗДА, 2016. – 606 с.

УДК: 005.332.4:378.091

О. Сидоренко,
к.мед.н., доцент кафедри онкології та онкохірургії
Запорізького державного медичного університету,
м. Запоріжжя
e-mail: sydorenko_alex@mail.ru
А. Мельничук,
магістрант кафедри онкології та онкохірургії,
Запорізького державного медичного університету
e-mail: emgrandec7@gmail.com

КОНКУРЕНЦІЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

На початку XXI століття у світі значно посилилась конкуренція в освітньому просторі. Це трапилось також і завдяки підвищенню мобільності студентів та викладачів, уніфікації навчальних програм за зразком Болонської декларації, збільшенню кількості міжнародних стипендіальних програм. Тому, університетам сучасної України необхідно підвищувати рівень освітніх послуг та наукових досліджень, наближаючись до європейських стандартів навчання. Саме цьому присвячений прийнятий новий закон “Про вищу освіту”, який затверджує низку інноваційних положень: автономію вищих навчальних закладів, право самостійного вибору 25% дисциплін або курсів, кредитно-модульну систему, скорочення лекційних годин на користь самостійної роботи студентів та інш. [1].

Поєднання традиційних програм вітчизняної вищої школи та існуючих світових стандартів освіти допоможуть більш ефективній роботі українських вищих навчальних закладів. Цієї мети сприяє конкуренція між вишами зі застосуванням сучасних технологій викладання:

- комп'ютерізація навчального процесу;
- інтерактивні освітні технології (лекції, практичні заняття);
- дистанційна освіта (онлайн курси за вибором студентів; вебінари);
- проблемно-орієнтоване навчання;
- англійською мовою для іноземних студентів (лекції, практичні заняття) [2].

На наш погляд, конкуренція серед вищих навчальних закладів за студентів та наукові гранти допоможе прискорити реформування вищої освіти в Україні та інтеграції українського суспільства у глобальний освітній простір.

Список використаних джерел

1. *Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014. №1556 – VII.*
2. *Сидоренко О.М. Проблемно-орієнтоване навчання майбутніх лікарів і реформування вищої медичної освіти в Україні. Матеріали всеукраїнської науково-практичної відео конференції з міжнародною участю «Актуальні питання дистанційної освіти та телемедицини 2014»-ЗДМУ.-2014.-С.166-167.*

УДК 005.2+338.24

Р. Сільченко,
магістрант групи МЕН-16-1мд.
Запорізької державної інженерної академії
науковий керівник - В. Воронкова,
д. філос.н., професор, завідувач кафедру менеджменту організацій та управління проектами
Запорізької державної інженерної академії,
м. Запоріжжя
e-mail: valentina-voronkova@yandex.ru

УПРАВЛІННЯ КОМУНІКАЦІЯМИ В ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ПРОЕКТАХ

Концепція управління комунікаціями інформаційно-комунікаційних та соціокомунікаційних проектів нерозривно пов'язано з підвищенням ролі у суспільстві інформаційних технологій. Інформативно-комунікативні процеси, що об'єднують суспільство на всіх рівнях, пронизують Інтернет-середовище, транслюють соціально значиму інформацію, здійснюють істотний вплив на розвиток інформаційно-комунікаційних та соціокомунікаційних проектів, постільки процес глобалізації розширює сучасні уявлення про суть і моделі комунікації в суспільстві; Інтернет як нову нелінійну комунікативну систему; дозволяє глибоко пізнати соціальні наслідки комунікаційного процесу. Належить визнати, що інтелектуально-технологічні схеми ведуть до принципово нового стану широкомасштабного доступу до Інтернет – до глобального гіперінтелекту (індустрії даних і знань) [1].

Комунікація - це обмін інформацією, на основі якого керівник отримує інформацію, необхідну для прийняття ефективних рішень і доводить прийняті рішення до працівників організації. Якщо комунікації налагоджені погано, рішення можуть надаватися помилковими, люди можуть так розуміти, чого ж хоче від них керівництво, або, нарешті, від цього можуть страждати міжособистісні відносини. Ефективністю комунікацій часто визначають якість рішень і те, як вони насправді будуть реалізовані. Інформація - це лише зовнішній прояв комунікації, її результат. Інформація грає центральну роль у комунікаційному існуванні людини і виступає як засіб комунікації. Керівник від 50 до 90% усього часу витрачає на комунікації. Це здається неймовірним, але стає зрозумілим, якщо врахувати, що керівник займається цим, щоб реалізувати свої ролі в міжособистісних відносинах, інформаційному обміні і процесах прийняття рішень, не кажучи про управлінські функції планування, організації, мотивації і контролю. Саме тому, що обмін інформацією вбудований у всі основні види управлінської діяльності, ми називаємо комунікації процесом. Оскільки керівник виконує три свої ролі і здійснює чотири основні